

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 69Ek/4057/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121550551
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kováč LL.M.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121550551.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekúcii oprávneného: BFF Central Europe s.r.o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 44 414 315, zastúpeného: Advokátska kancelária JANČO A PARTNERI, s. r. o., so sídlom Štúrova 24/13, 811 02 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 36 367 524, proti povinnému: Fakultná nemocnica s poliklinikou J. A. Reimana Prešov, so sídlom Jána Hollého 5898/14, 081 81 Prešov, IČO: 00 610 577, zastúpenému: Advokátska kancelária GOGA a spol., s.r.o., so sídlom Kupeckého 4, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 36 863 947, o vymoženie 1 518 414,67 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Martin Petruška, so sídlom exekútorského úradu Kukorelliho 1505/50, 066 01 Humenné, IČO: 37 947 613, pod sp. zn. XXXEX XXXX/XX, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a .

II. Súd nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie žiadnemu z účastníkov n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

X. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa XX.XX.XXXX domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške X XXX XXX,XX eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa XX.XX.XXXX, sp. zn. XXCb/XXX/XXXX, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa XX.XX.XXXX.

X. Exekučný súd na základe poverenia na vykonanie exekúcie č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ECLI: ECLI:SK:OSBB:XXXX:XXXXXXXXXX.X poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Martin Petruška, so sídlom exekútorského úradu Kukorelliho XXXX/XX, XXX XX Humenné, ktorý ju vedie pod sp. zn. XXXEX XXXX/XX.

3. Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 13.12.2021 bolo povinnému doručené dňa 16.12.2021. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol poverenému súdnemu exekútorovi doručený dňa 23.12.2021, t. j. v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote, ktorá priznáva tomuto podaniu vo vzťahu k výkonu exekúcie v zmysle ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku odkladný účinok. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril podaním zo dňa 09.01.2022.

4. Povinný sa v predkladanom návrhu na zastavenie exekúcie domáha jej zastavenia v plnom rozsahu, nakoľko má za to, že vychádzajúc z jeho postavenia štátnej príspevkovej organizácie, nie je možné viesť voči jeho osobe a na jeho majetok exekúciu. Predmetný názor povinného sa opiera najmä o to, že všetok majetok osoby povinnej (vrátane pohľadávok) je určený výlučne len na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, v dôsledku čoho je nesporné, že takýto majetok nie je možné postihnúť výkonom rozhodnutia. Zároveň uvádza, že povinný ako štátna príspevková organizácia pôsobí vo verejnoprospešnej sfére ako poskytovateľ zdravotnej starostlivosti, subjekt hospodárskej mobilizácie

a taktiež aj ako významný prvok kritickej infraštruktúry. V závere svojho podania povinný poukazuje na skutočnosť, že pokračovaním vo výkone rozhodnutia by mohlo dôjsť k obmedzeniu poskytovania zdravotnej starostlivosti. Vzhľadom na uvedené, povinný navrhuje exekúciu v celosti zastaviť a priznať náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Oprávnený k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že so zastavením exekúcie nesúhlasí, nakoľko námietka povinného vo vzťahu k majetku, ktorý je výkonom exekúcie nedotknutý, nie je dôvodná, keďže povinný ani len nepreukázal majetok nesúci prvok nedotknuteľnosti podľa príslušných právnych predpisov, pričom vo zvyšnej časti svojho podania poukazuje na nález Ústavného súdu SR PL. ÚS 14/2020-50 zo dňa 04.11.2020, ktorým bol vyslovený nesúlad ustanovení § 102c ods. 3 zákona č. 578/2004 Z. z. s čl. 1, čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Oprávnený pomerne rozsiahlym spôsobom poukazuje na skutočnosť, že nielen v súčasnosti, ale aj v budúcnosti nie je vylúčené, aby povinný nadobudol taký majetok, ktorý môže byť postihnutý výkonom rozhodnutia, pričom v súčasnom stave ani len nie je možné prijať záver o neexistencii takéhoto majetku. K svojmu podaniu oprávnený priložil dokumenty preukazujúce účtovný stav povinného a taktiež aj výpis z listu vlastníctva č. 1611, na ktorom majú byť zapísané nehnuteľnosti, ktoré môžu byť postihnuté výkonom exekúcie.

6. Poverený súdny exekútor sa priamo k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril, uviedol však, že so zastavením exekúcie nesúhlasí.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1996 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len ako „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak:

- a) vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho rozhodnutie neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

10. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

11. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

12. Podľa § 91 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, z exekúcií podľa osobitného predpisu sa za splnenia podmienok uvedených v odseku 2 vylučuje:

a) majetok v správe štátnej organizácie, ktorá bola zriadená podľa osobitného predpisu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a nebola ku dňu účinnosti tohto zákona prevedená podľa osobitného predpisu,
b) majetok neziskovej organizácie, ktorá vznikla premenou podľa osobitného predpisu zo štátnej organizácie uvedenej v písmene a),
c) majetok obce v správe rozpočtovej organizácie alebo príspevkovej organizácie zriadenej na poskytovanie zdravotnej starostlivosti,
d) majetok samosprávneho kraja v správe rozpočtovej organizácie alebo príspevkovej organizácie zriadenej na poskytovanie zdravotnej starostlivosti,
e) majetok právnickej osoby, ktorá je poskytovateľom zdravotnej starostlivosti podľa tohto zákona a nevzťahujú sa na ňu písmená a) až d),
f) finančné prostriedky na účtoch osôb uvedených v písmenách a) až e) a finančné prostriedky, ktoré sú určené pre osoby uvedené v písmenách a) až e) na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, služieb súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a služieb súvisiacich so zabezpečením zdravotnej starostlivosti, na zabezpečenie predmetu činností osôb uvedených v písmenách a) až e).

13. Podľa § 91 ods. 2 zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, z exekúcií podľa osobitného predpisu sa vylučuje majetok a finančné prostriedky podľa odseku 1, ak:

a) ich exekúciou by boli ohrozené práva a povinnosti pacientov vyplývajúce z osobitných predpisov alebo medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, a právo podľa čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 31 Listiny základných práv a slobôd, a
b) ich exekúciou by bolo ohrozené vykonávanie činnosti subjektu hospodárskej mobilizácie alebo by bola ohrozená činnosť prvkov kritickej infraštruktúry v oblasti poskytovania zdravotnej starostlivosti.

14. Podľa § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu (ďalej len „zákon o správe majetku štátu“), tento zákon upravuje správu majetku vo vlastníctve Slovenskej republiky vo verejnoprospešnej a nepodnikateľskej sfére, ktorú vykonáva správca majetku štátu, a to štátna rozpočtová organizácia a štátna príspevková organizácia.

15. Podľa § 1 ods. 2 písm. a) a c) zákona o správe majetku štátu, tento zákon sa nevzťahuje na nakladanie s majetkom štátu, pri ktorom dochádza k plneniu záväzkov v rámci predmetu činnosti správcu alebo v súvislosti s ním a taktiež sa nevzťahuje na hospodárenie s peňažnými prostriedkami štátu, ktoré upravuje osobitný predpis, t. j. zákon o rozpočtových pravidlách.

16. Podľa § 2 ods. 2 zákona o správe majetku štátu, Slovenská republika ako právnická osoba vlastní majetok a nakladá s ním prostredníctvom správcov majetku štátu v súlade s týmto zákonom. Správca podľa § 1 ods. 1 písm. a), b) a d) môže nadobúdať majetok len do vlastníctva štátu. Správca majetku štátu vykonáva právne úkony pri správe majetku štátu v mene štátu. Správca koná v mene štátu pred súdmi a inými orgánmi vo veciach, ktoré sa týkajú majetku štátu, ktorý spravuje, alebo sporného majetku, ktorého správcom by mal byť podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

17. Podľa § 3 ods. 2 zákona o správe majetku štátu, správca (t. j. povinný ako štátna príspevková organizácia) je oprávnený a povinný majetok štátu užívať na plnenie úloh v rámci predmetu činnosti alebo v súvislosti s ním, udržiavať ho v riadnom stave, využívať všetky právne prostriedky na jeho ochranu a dbať, aby nedošlo najmä k jeho poškodeniu, strate, zneužitiu alebo zmenšeniu.

18. Podľa § 61q ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciou nemožno postihnúť majetok alebo práva, ktoré podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov nepodliehajú exekúcii alebo sú z exekúcie vylúčené, alebo na ktoré je exekúcia neprípustná.

19. Exekučný súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie, vyjadrenia oprávneného a jednotlivých skutkových okolností uvádza nasledovný záver. Úvodom je potrebné uviesť, že exekučné konanie iniciované oprávneným bolo začaté na podklade právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu prvej inštancie, a to, rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 06.04.2021, sp. zn. 24Cb/151/2019, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 18.05.2021. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že povinný mal priestor v základnom súdnom konaní sa voči exekučnému titulu brániť, a to formou podaného opravného prostriedku - odvolania. Zároveň je potrebné uviesť, že v konaní vedenom na

Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 52Ek/26/2021 bolo vedené exekučné konanie medzi identickými účastníkmi konania, a síce na podklade odlišného exekučného titulu, avšak zo strany povinného nedošlo k uplatneniu obrany vo forme podaného návrhu na zastavenie exekúcie, nakoľko medzi oprávneným a povinným bola uzatvorená dohoda o splátkovom kalendári, v dôsledku čoho bolo toto exekučné konanie na základe návrhu oprávneného zastavené. Je však potrebné uviesť, že v tomto exekučnom povinný vystupoval v rovnakom postavení, a to bez toho, aby namietal svoje postavenie poskytovateľa zdravotnej starostlivosti či subjektu hospodárskej mobilizácie alebo ako prvku krízovej infraštruktúry.

20. V posudzovanej veci povinný opakovane poukazuje na skutočnosť, že vedenie exekúcie voči jeho osobe, resp. na jeho majetok nie je prípustné, nakoľko ako štátna príspevková organizácia, vystupuje vo verejnoprospešnej sfére ako poskytovateľ zdravotnej starostlivosti, ktorému bol priznaný zároveň aj status subjektu hospodárskej mobilizácie a prvok kritickej infraštruktúry. Okrem iného však povinný vo svojom podaní poukazuje aj na ustanovenie § 91 zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovaní zdravotnej starostlivosti (ďalej ako „ZoPZS“), na základe ktorého je z exekúcie vylúčený ten majetok v správe štátnej organizácie, ktorý slúži na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, pričom táto výlučka sa dotýka aj tých finančných prostriedkov, ktoré sú určené pre taxatívne určené osoby, pokiaľ slúžia alebo majú byť určené na zabezpečovanie a poskytovanie zdravotnej starostlivosti, alebo na zabezpečenie činnosti týchto osôb. Ďalej rovnako poukazuje aj na ustanovenia zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu, v intenciách ktorých povinný vystupuje ako správca majetku štátu, ktorý môže nadobúdať majetok len do vlastníctva štátu. V závere svojho podania povinný poukazuje na zákon o rozpočtových pravidlách verejnej správy (č. 523/2004 Z. z.), podľa ktorého výkonu rozhodnutia nepodliehajú ani prostriedky poskytnuté zo štátneho rozpočtu. K uvedenej, pomernej rozsiahlej argumentácii povinného, súd sumarizujúc argumentačnú rovinu povinného, uvádza, že povinný sa domáha zastavenia exekúcie v plnom rozsahu z dôvodu, že predovšetkým ako štátna príspevková organizácia poskytujúca zdravotnú starostlivosť, je v postavení subjektu spravujúceho majetok štátu, a teda vo väzbe na ustanovenie § 91 ods. 1 písm. a) v spojení s ust. § 91 ods. 2 ZoPZS, nie je možné viesť exekúciu na jeho majetok. V intenciách týchto okolností, súd v prvom rade považuje za nevyhnutné uviesť, že povinným predostretá právna úprava v ponímaní ním zvoleného výkladu, vedie z dlhodobého hľadiska k paralyzovaniu zdravotníckeho systému Slovenskej republiky, nakoľko formovaním absolútnej exekučnej imunity vo vzťahu k štátom zriadeným zdravotníckym zariadeniam by mohlo dôjsť pro futuro k pomerne negatívnemu postupu tých dodávateľov zdravotníckeho materiálu, ktorí sa priamo zúčastňujú na komplexnom zabezpečovaní nielen tovaru, ale aj služieb, na základe ktorých je povinný následne spôsobilým subjektom pre poskytovanie zdravotnej starostlivosti. Inými slovami vyjadrené, koncepcia právnej úpravy, ktorá zakotvuje komplexnú právnu ochranu štátom zriadeného poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, ktorá sa navonok v prípade nesplnenia záväzku či záväzkov voči tretím osobám, ktorí sú vo svojej podstate podnikatelia, pre ilustráciu, dodávateľmi liečiv, a ktorých činnosť je pre fungovanie poskytovateľa zdravotnej starostlivosti nezastupiteľná, keďže poskytovateľ zdravotnej starostlivosti nie je bez ďalšieho, samostatne spôsobilý na to, aby v patričnom rozsahu poskytoval zdravotnú starostlivosť vyslovene bez účasti tých subjektov, ktorí na relevantnom trhu poskytovaním tovarov a služieb prispievajú ku komplexnému fungovaniu medicíny v praxi, by viedla k zásadnej diverzifikácii vo vzťahu k výberu obchodného partnera na strane dodávateľa liečiv či iného tovaru, prostriedkov alebo služieb, nakoľko možná nevyhnutnosť nárokov takýchto dodávateľov pri existencii ich úplnej nevyhnutnosti v rámci vykonávacieho konania zapríčiňuje pomerne pochopiteľne prioritizáciu súkromného sektora, a teda nastolenia stavu, kedy štátom zriadený poskytovateľ zdravotnej starostlivosti by v zásade v rámci výkonu predmetu svojej činnosti nemohol náležite postupovať pri jeho výkone. Principiálne by v prípade zastavenia predmetnej exekúcie súdom z dôvodov navrhovaných povinným došlo k prijatiu takého záveru, ktorý by mohol nepochybne u dodávateľov liečiv alebo iných subjektov (napr. u dodávateľa iného zdravotníckeho materiálu) evokovať dojem, že v prípade nesplnenia splatnej pohľadávky povinným sa jeho pohľadávka stane ex tunc nevyhnutnou v dôsledku okolností vymedzených povinným. Závery povinného sú však vo svojej podstate mimoriadne kontraproduktívne vo vzťahu k verejnému zdravotníctvu Slovenskej republiky, nakoľko každý dodávateľ, ako podnikateľský subjekt, ktorý vykonáva svoju činnosť primárne za účelom dosiahnutia zisku, by pristúpil k dodávke tovaru či služieb práve tým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, u ktorých nie je daná ingerencia Slovenskej republiky ako štátu, a u ktorých je nepochybne daný prvok exekvovateľnosti i bez toho, aby osobitný zákon mohol vylučovať spornosť povahy nadobudnutého majetku a jeho využitia. Súd opätovne zdôrazňuje, že argumentácia povinného by v širšom meradle zakladala okolnosť, kedy by dodávateľia zdravotníckeho materiálu z dlhodobého hľadiska pristúpili k favorizovaniu súkromného sektora.

21. K vyššie uvedenej námietke povinného však súd dáva rovnako do pozornosti výslovne znenie zákona, kedy exekučná imunita vymedzená ustanovením § 61q ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s ustanovením § 91 ods. 1 písm. a), ods. 2 ZoPZS, nepredstavuje absolútnu ochranu povinného. Práve naopak, ako to vyplýva aj z textového znenia ust. § 91 ods. 1 písm. a) ZoPZS, účelom je vymedzenie takého rámca ochrany pred výkonom rozhodnutia, ktorý sa explicitne dotýka len takého majetku v správe povinného, ktorý nepochybne slúži na výkon tej činnosti, na ktorý sa tento subjekt zriaďuje, t. j. na poskytovanie a zabezpečovanie zdravotnej starostlivosti vo verejnoprospešnom úseku. Z predmetného ustanovenia, a rovnako ani z ďalších ustanovení tých právnych predpisov, na ktoré povinný poukazuje, nevyplýva ochrana konkrétneho subjektu, ktorá by koncipovala absolútnu exekučnoprávnu imunitu, ktorá by viedla ex lege k vyňatiu povinného ako pasívne legitimovaného subjektu. V dôsledku toho súd konštatuje, že na majetok povinného je možné vedenie exekúcie, avšak výkonom rozhodnutia nesmie byť dotknutý majetok, ktorým zabezpečuje výkon zdravotnej starostlivosti. Pokiaľ ide o konkrétny výkon exekúcie, súd dáva účastníkom konania do pozornosti skutočnosť, že skúmanie majetkových pomerov povinného nie je úlohou exekučného súdu, ale povereného súdneho exekútora, ktorý je povinný pri výkone exekúcie zohľadňovať nielen ustanovenia Exekučného poriadku, ale aj hore uvedené ustanovenia tých zákonov, ktoré vytvárajú obmedzenie vo vzťahu k exekvovateľnosti majetku povinného. Pre prípad, ak by povinný v priebehu exekúcie nenadobudol žiaden exekúciou postihnuteľný majetok, by bolo možné prijať záver vedúci k zastaveniu exekúcie, avšak v tejto súvislosti by bolo nutné naplnenie zákonom predpokladaných okolností vymedzených v ust. § 61n ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku, kedy poverený súdny exekútor pristúpi k zastaveniu exekúcie, ak sa v lehote 30 kalendárnych mesiacov od posl. exekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora.

22. Vzhľadom na skutočnosť, že povinným načrtnutá argumentácia nie je spôsobilá pre čo i len čiastočné zastavenie exekúcie súdom, nakoľko exekučnoprávna imunita vzťahujúca sa na osobu povinnú sa dotýka len majetku, ktorý je explicitne určený na poskytovanie a zabezpečovanie zdravotnej starostlivosti, pričom nie je vylúčené, aby povinný zároveň vlastnil či nadobudol majetok, ktorý nie je ust. § 91 ods. 1 písm. a) ZoPZS dotknutý, v dôsledku čoho je nesporné, že tu nie je daná prekážka, ktorá by zakladala nemožnosť vedenia exekúcie, a preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v plnom rozsahu zamietol. (výrok I. tohto rozhodnutia)

23. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

24. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

25. V intenciách rozhodovania o trovách konania v rámci podaného návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodol súd tak, že žiadnemu z účastníkov konania trovy nepriznal, nakoľko v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie si úspešný oprávnený nárok na náhradu trov konania neuplatnil. (výrok II. tohto rozhodnutia)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.